

רע"פ 1349/22 - אנס מחאמיד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1349/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אנס מחאמיד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 58419-11-21 מיום 17.1.2022 שניתן על ידי כב' סג"נ אברהם אליקים וכב' השופטות תמר נאות פרי ורונית בש

בשם המבקש: עו"ד אלון נשר; עו"ד רהב אופנהיימר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים וכב' השופטות ת' נאות פרי ו-ר' בש) מיום 17.1.2022 בע"פ 58419-11-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט הבכיר א' גופמן) בת"פ 34221-12-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הפרעה לשוטרי נהיגה פוחזת, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון והתנהגות הגורמת נזק, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); סעיפים 275 ו-338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; סעיפים 62(2) ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ותקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בהתאמה.

עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש נהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח. לאחר ששוטר כרז לו לעצור, המשיך המבקש בנסיעה, האיץ את הרכב ונהג בפראות עד שהתנגש ברכב אחר. בהמשך, נמלט מהרכב והחל במנוסה רגלית. נמצא כי הוא החזיק ברכב 87 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית, וכן אלפי שקלים במזומן.

2. בהכרעת הדין, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירות שיוחסו לו, תוך שקיבל את עמדת המומחה מטעם המשיבה, ולפיה 87 טבליות הסם דומות ויוצרו בהליך תעשייתי באמצעות מכונה.

לשם השלמת התמונה, יצוין כי בגזר הדין, נגזרו על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו ריצה המבקש בעת מתן גזר הדין; הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים שירוצה במצטבר; מאסר מותנה; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון למשך 36 חודשים; פסילה מותנית; וכן קנס בסך 8,000 שקלים.

3. המבקש ערער על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי, וערעורו נדחה. בין היתר, דחה בית משפט קמא את טענות המבקש באשר לבדיקה המדגמית שנערכה בסמים שנתפסו, תוך שסמך ידיו על חוות דעת המומחה מטעם המשיבה. הודגש כי נמצא שהטבליות יוצרו בייצור תעשייתי, וקיים ביניהן דמיון, באופן אשר מקיים את התנאים לבדיקה מדגמית של טבליה אחת.

4. המבקש אינו משלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

5. בבקשתו, טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטיות תקדימיות החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים. על פי הטענה, יש מקום לקיים דיון בפרשנות הראויה למונח "יחידה מסחרית", כהגדרתה בתקנות הסמים המסוכנים (בדיקה מדגמית של סמים), התשנ"א-1991 (להלן: תקנות הבדיקה המדגמית). על פי הטענה, השאלה האם יחידת סם מסוכן יוצרה באופן "מסחרי" לא צריכה להתמקד בבחינת אופן הייצור – באמצעות מכונה או לא – אלא בבחינת מקור הייצור, האם מדובר בייצור חוקי ומבוקר של סמים או בייצור "פיראטי ונעדר רגולציה".

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ונספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 1239/22 פלוני נ' מדינת ישראל (21.2.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה.

8. חרף ניסיון המבקש לעטות על בקשתו אצטלה עקרונית, הרי שטענותיו הלכה למעשה ממוקדות בעניינו הפרטני, ואין מעוררות כל שאלה בעלת חשיבות משפטית (ראו, למשל: רע"פ 3949/21 טויר נ' מדינת ישראל (9.6.2021)). חרף הניסיון לצייר את השאלה האם טבליות ה-MDMA שייצר המבקש יוצרו באופן "מסחרי" או לא כשאלה משפטית, מדובר למעשה בשאלה עובדתית. המבקש טען בפני בית משפט השלום כי 87 טבליות הסם המסוכן שנתפסו בחזקתו אינן "יחידות מסחריות" כמשמעותן בתקנות הבדיקה המקדמית, וטענה עובדתית זו נדחתה לגופה, כאשר בית משפט השלום ביכר את עמדת המשיבה, בקובעו:

"באשר לשאלה האם 87 טבליות שנמצאו ברכב אכן הם בגדר סם מסוג MDMA, חוות הדעת של המומחה מטעם המאשימה קובעת שהמדובר היה ב-87 טבליות דומות וכי הן מיוצרות בהליך תעשייתי. המומחה קובע שמדובר בטבליות שיוצרו בהליך תעשייתי באמצעות מכונה וכי המרקם דומה [...] אני מאמץ את חוות דעת מומחה המאשימה ואין אני מקבל [את] חוות דעת מומחה ההגנה הראשון. אכן מדובר בדיגום של טבלייה אחת אך סבור אני שכאשר מדובר בטבליות דומות ואחידות די בבדיקת טבלייה אחת. מומחה ההגנה הראשון מעולם לא ראה את הכדורים ולא בחן [אותם] ולא ברור לי על מה הוא נסמך כאשר הוא קובע שייצור הכדורים לא נעשתה בתנאים נאותים [...]" (פסקה 5 להכרעת הדין).

אף בית משפט קמא נדרש לטענה בעניין זה, ודחה אותה. כידוע, התערבות ערכאת הערעור בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית תיעשה אך במקרים חריגים ומצומצמים, לא כל שכן עת עסקינן בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו, למשל: רע"פ 5817/21 קורן נ' מדינת ישראל (26.8.2021)). בנסיבות אלה, אין כל עילה להתערב בממצא העובדה, כי האופן בו יוצרו טבליות ה-MDMA הוא בגדר ייצור תעשייתי, ולפיכך הן מהוות יחידה מסחרית לעניין תקנות הבדיקה המדגמית. בכך די כדי לדחות את הבקשה.

9. בגדר הרבה למעלה מן הצורך, יוער כי גם לגופם של דברים לא מצאתי היגיון רב בטענת המבקש, כאילו יש לפרש את התיבה "ייצור תעשייתי" בתקנות הבדיקה המקדמית כמתייחסת רק לסמים מסוכנים אשר יוצרו באופן "חוקי ומבוקר". טענה זו, על פניה, נטולת יסוד פרשני בלשון התקנות. זאת, מה גם שהמונח "תעשייתי", מבחינה לשונית, אינו טומן בחובו בהכרח משמעות של "חוקי ומבוקר", כאשר, כידוע, למרבה הצער קיימות תעשיות רבות ושונות אשר אינן חוקיות ואינן מבוקרות.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשפ"ב (28.2.2022).

ש ו פ ט